

3.7.2020

MML 13169/00 00 00/2020

Maa- ja metsätalousministeriö

kirjaamo@mmm.fi

Maa- ja metsätalousministeriön lausuntopyyntö 15.5.2020/ MMM03:00/2018, VN/9927/2020

MAANMITTAUSLAITOKSEN LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI EDUSKUNNALLE LAEIKSI KIINTEISTÖNMUODOSTAMISLAIN JA ERÄIDEN MUIDEN LAKIEN MUUTTAMISESTA

Maanmittauslaitos kiittää tilaisuudesta lausua maa- ja metsätalousministeriön luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi kiinteistönmuodostamislain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta. Maanmittauslaitos lausuu sen vuoksi asiassa seuraavaa.

Maanmittauslaitos pitää esitettyjä muutoksia kiinteistönmuodostamislakiin (KML) ja eräisiin muihin lakeihin pääasiallisesti kannatettavina ja asianmuokaisina. Maanmittauslaitos esittää kuitenkin seuraavia tarkistuksia tehtyyn lakiluonnokseen.

Lunastustoimituksen rekisteröinti

Kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain (lunastuslain 603/1977) 10 luvussa on säännelty lunastuksesta ja lunastusluvasta tehtävistä merkinnöistä kiinteistötietojärjestelmään (KTJ) kohdekiinteistöjen kohdalle. Maanmittauslaitos korostaa, että merkinnät KTJ:ään tehdään jo lunastusluvasta myöntämävaiheessa ja merkinnät poistetaan vasta, kun lunastus on päättynyt eli, kun lunastuslain 53 §:n 1 momentissa säädetty lunastuskorvaukset on maksettu. Nämä merkinnät tehdään jo nyt lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin ja ne ilmenevät rasiustodistuksesta, jollaisen jokainen huolellinen kiinteistön tai määräalan ostaja hankkii ennen kauppaa.

Tähän liittyen Maanmittauslaitos pitää riittävänä, että lunastustoimituksesta tehtävät merkinnät *kiinteistörekisteriin* toimituksen olemisesta ilman lainvoimaa sekä lunastustoimituksen eräitä kiinteistöjä koskevien ratkaisujen olemisesta valituskäsittelyn kohteina maaoikeudessa ja Korkeimmassa oikeudessa, voivat olla samat (identtiset) niin sisällöltään kuin ulkoasultaan kuten merkinnät yleisesti kiinteistörekisteriin vailla lainvoimaa merkitystä KML:ssä säännellystä kiinteistötoimituksesta. Lunastuksiin lakiin 603/1977 liittyen ei

3.7.2020

MML 13169/00 00 00/2020

siten tarvita kohdekiinteistöjen yhteyteen erityismerkintöjä kiinteistörekisteriin KML:ssa, maantielaisissa, yksityistielaisissa tai ratalaisissa tarkoitettuihin eilainvoimaisiin toimituksiin verrattuna.

Perustelujen kohdan 3.3. lopussa sivulla 29 lausuttu koskien lunastustoimitusten kiinteistörekisteriin merkitsemistä voitaisiin edellä selostettu huomioon ottaen poistaa. Samoin yksityiskohtaisten perustelujen sivuilla 66–67 esitettyä liittyen muutettavaksi esitettyyn LunL 51 §:ään tulisi tältä osin korjata. Merkintä lunastuksen keskeneräisyydestä voidaan tehdä kiinteistöietojärjestelmään (KTJ) lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin yhteyteen. Kiinteistörekisteristä kävisi ilmi vain tehty valitus asianomaisen kiinteistön kohdalle kirjattuna. Perustelujen sivulla 73 LunL 74 a §:ään liittyen merkintä ”lunastus keskeneräinen” on tarpeeton, koska lunastuksen keskeneräinen vaihe käy ilmi KTJ:n lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä. Sikäli kuin lunastustoimituksessa syntyy lunastusyksiköitä tai muita kokonaan uusia rekisteriyksiköitä, näiden yksiköiden rasisitustodistuksista tulisi ilmetä KTJ:ään viety lunastuksen keskeneräisyys, kunnes lunastuskorvaukset on maksettu.

Rekisteröinnin valmistelun aikaistaminen

Kiinteistötoimituksen lopettamishetki ja kiinteistörekisteriin merkitsemishetki on sääntelyn selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi ehdotettu olevan lähtökohtaisesti sama. Joka tapauksessa 30 päivän valitusaika alkaa aina toimituksen lopettamishetkestä.

Hallituksen esitysluonnoksen yleisperustelujen sivujen 22 ja 23 yhteyteen voitaisiin lisätä, että 1.1.1997 KML:n säätämisestä voimaan tullut ns. lohkomisautomaattikka on osaltaan syy lohkomisvalitusten merkittävään väheneeseen. Lohkomisen automaattinen vireille tulo lainhuudatuksesta on merkinnyt, että ns. vanhojen, lohkomattomien määrälajien lohkomistapauksia on ollut maaoikeusasioina viimeisen 10–20 vuoden aikana hyvin vähän. Maaoikeusvalitusten yleinen väheneminen ja siihen liittyvä kiinteistöjaotusten muuttumisen vähäisyys sanottujen valitusten takia puoltavat kiinteistörekisteriin merkitsemissäntelyn uudistamista hallituksen esityksessä nyt esiin tuodulla tavalla.

Maanmittauslaitos toteaa, että toimituksen kiinteistörekisteriin merkitsemiseen liittyy KML 173 §:ssä tarkoitettuja teknisiä tehtäviä, joiden suorittaminen sinänsä ainutlaatuisen hyvin toimivassa ns. JAKO-järjestelmässä voi eräissä tapauksissa olla haastavaa ja jopa kompleksista. Sen vuoksi lainperusteluissa tai jopa lakitekstissä tulisi tuoda esiin, että kiinteistörekisteriin merkitsemisen tulee voida teknisesti tapahtua *viimeistään* toimituksen lopettamishetkellä. Koska muutoksenhakua eli valittamista harkitsevan asianomaisen oikeusturva ei vaarannu eikä valitusaika lyhene 30 vuorokaudesta,

3.7.2020

MML 13169/00 00 00/2020

kiinteistörekisteriin tekninen merkitsemisen tulee voida tapahtua myös jonnain ajankohtana 14 vuorokauden aikana ennen toimituksen lopullista lopettamishetkeä.

Joustavalla menettelyllä 14 päivän aikana kiinteistörekisteriin merkitseminen saadaan valtaosassa kiinteistötoimitustapauksia tuottavuuden kannalta tehokkaasti tehdyksi ilman yksittäisen toimitusinsinöörin aikataulupainetta, yhtenä kertatapahtumana ja jopa ammattihenkilökunnan työhyvinvoinnin näkökulmasta järkevästi.

Poikkeustilanne, kun toimitusta ei saada vietyä 14 päivässä kiinteistörekisteriin

Joskus toimitusinsinöörin sairastumisen takia, hyvin kompleksisen rekisteröintiproseduurin takia tai laillisen esteen ilmaantuessa voi tulla kysymykseen tilanne, jossa toimitusta ei saada vietyksi kiinteistörekisteriin etukäteen toimituskokouksessa jo ilmoitettuna määräpäivänä, jota siten joudutaan siirtämään eteenpäin. Tämän tulisi olla mahdollista joustavassa, täydennetyssä menettelyssä, joko siten, että toimitusinsinööri itse ja vaihtoehdoisesti tämän tilalle määrätty uusi toimitusinsinööri ilmoittaa kirjallisesti tai uudessa kokouksessa uuden lopettamis- ja kiinteistörekisteriin merkitsemispäivän asianosaisille suoraan, taikka siten, että toimitusinsinöörin esimies tai kiinteistörekisterin pitäjä antaa luvan pidentää aikaa valmistella toimitus lopettavaksi ja kiinteistörekisteriin merkittäväksi. Myös tällöin on kaikille loppukokouksessa läsnäoleville asianosaisille ilmoitettava uusi lopettamis- ja kiinteistörekisteriin viemispäivä esim. sähköisenä viestinä.

Keskeistä tällöin on, ettei kiinteistörekisteriin merkitsemisproseduuri lain sääntelyn takia tarpeettomasti katkeaisi kuvatussa poikkeustilanteessa.

Kommentit kirjalliseen menettelyyn ja etäläsnäöloon

Maanmittauslaitoksen keskushallinto katsoo, että 4.5.2020 voimaan tulleessa väliaikaisessa laissa 302/2020 säännellyt edellytykset kirjallisen menettelyn soveltamiselle kiinteistötoimituksessa sekä etäläsnäölle kiinteistötoimituksen kokouksessa tulisi säätää pysyväksi osaksi kiinteistönmuodostamislain toimitusmenettelyä. Käytännön kokemukset ns. coronalaista 302/2020 Maanmittauslaitoksen tuotannossa ovat olleet sanotun väliaikaisen lain soveltamisesta pelkästään myönteiset. Asianosaisten oikeusturva tulee kirjallisessa menettelyssä ja etäläsnäolossa entistä paremmin otetuksi huomioon, kun käytännön kokemukset toimitusinsinööreillä ns. coronalain sääntelyjen soveltamisesta lisääntyvät. Myös asianosaisilta on tullut menettelystä hyvää palautetta.

3.7.2020

MML 13169/00 00 00/2020

Etäosallistumisen toimituskokoukseen tulisi olla vastoin 172 a §:ssä sääde-
tyksi ehdotettua (ks. sivu 49) mahdollista toimitusinsinöörin harkinnan pe-
rusteella myös puhelimitse.

Maanmittauslaitoksen keskushallinto toteaa, että hallituksen esityksessä
HE 48/2020 vp. ja valiokuntamietinnössä MmVM 4/2020 vp. on esitetty pe-
rustelut etäläsnäololle ja kirjalliselle käsittelylle myös suhteessa perustusla-
kiin. Kirjallinen menettely kiinteistötoimituksissa ei rajoita liikkumisvapautta
eikä kavenna kokoontumisvapautta. Ympäristön kannalta on positiivista,
että moottoriajoneuvoilla liikkuminen toimituspaikalle yleisesti vähenee. Oi-
keudenkäynteistä käräjäoikeuksissa on vuoden 1993 prosessuaalisen uu-
distuksen jälkeen valtaosa käsitelty kirjallisessa menettelyssä. Perustelujen
sivulla 81 halutaan korostaa oikeudenkäyntien korostettua julkisuutta. Kui-
tenkin muutetun oikeudenkäymiskaaren mukaisesti menettelyt käräjäoi-
keuksissa ovat olleet korostetusta julkisuudesta huolimatta pääasiallisesti
kirjalliseen käsittelyyn perustuvia, nykyisin myös rikosasioissa eikä vain hy-
vin lukuisissa summaarisissa riita-asioissa. Maanmittauslaitoksen keskus-
hallinto näkee, että kirjallisen menettelyn omaksumista kiinteistötoimituksiin
ei *de facto* estä oikeudenkäyntien julkisuutta koskeva sääntely.

Yhteenveto

Edellä esitetyt huomautukset lunastustoimitusten rekisteröintimenettelyyn,
toimitusten rekisteröintiin lopettamishetkellä sekä kirjallisen menettelyn että
etäläsnäolon edellytyksiin ovat Maanmittauslaitoksen tuloksellisen toimin-
nan näkökulmasta merkityksellisimmät. Maanmittauslaitos tuo lisäksi esille
seuraavia seikkoja.

Erityisesti laajat arviointitoimitukset, kuten maantietoimitus, ratatoimitus,
kaivostoimitus tai lunastustoimitus tulee voida päättää maa- ja metsätalouden
mahdollista kansliatuomiota vastaavalla toimisto- tai kansliapäätöksellä,
jonka antamisajankohta ilmoitetaan viimeisessä kokouksessa (suullisessa
käsittelyssä) ja josta kansliapäätöksen ajankohdasta alkaa toimituksen vali-
tusaika. Etukäteen suullisesti annettavia päätöksiä ennen toimituksen lopet-
tamisajankohtaa ei tule edellyttää, toisin kuin kaiketi sivulla 51 §:n 190 pe-
rustelujen 3. kappaleessa kirjoitetaan. Samoin perustelujen sivulla 65 pe-
rustellaan ehdotettua lunastuslain 50 §:n muutosta. Ajatus lunastuspäätök-
sen pakollisesta antamisesta tai julistamisesta suullisesti loppukokouksessa
ei lainkaan vastaa viranomaisen tai oikeuden kansliapäätöksen alkuperäistä
ideaa. Tämän ymmärtää jokainen käräjäoikeus- tai maa- ja metsätalouden
amatikseen istunut käräjätuomari. Lunastuspäätös tulee voida antaa *lisäksi*
kirjallisena kiinteistörekisteriin merkitsemisen yhteydessä, kun toimitus pää-
tetään. Menettelyn kansliapäätöksen antamisessa tulisi siten sellaisenaan
vastata maa- ja metsätalouden menettelyä, kun annetaan kansliatuomio, josta on
säännelty KML:ssa ja oikeudenkäymiskaareissa jo vuodesta 1993 lukien.

3.7.2020

MML 13169/00 00 00/2020

Maanmittauslaitos toteaa, että sen esittämiä näkökohtia ei tältä osin ole lain valmistelussa ollenkaan otettu huomioon.

Maanmittauslaitoksessa on toki havaittu, että nyt kysymyksessä olevan maa- ja metsätalousministeriön lakihankkeen lisäksi oikeusministeriössä on vireillä ns. lunastuslain, 603/1977, muutoshanke. Toimitusmenettelystä kuitenkin on säädetty lunastustoimituksissakin kiinteistönmuodostamislaisissa.

Lisäksi olisi mahdollista menetellä lunastustoimitusta lopetettaessa siten, että lunastuspäätöksen yleisperusteet selostetaan loppukokouksessa, jolloin kiinteistökohtaisten jo siinä vaiheessa myönnettyjen korvausten lisäksi voidaan poikkeuksellisesti vielä ottaa korvauskäsittelyyn suullisessa loppukäsittelyssä esille otettuja uusia asioita. Tällöin lopettamispäiväksi tulee ilmoittaa ajankohta, joka on 14 päivää loppukokouksen jälkeen. Toimituksen rekisteriin merkitseminen tulee olla valmis lopettamishetkellä, jolloin valitus-aika alkaisi.

Muita seikkoja

Siirtymäsäännökset tulisi Maanmittauslaitoksen näkemyksen perusteella kirjoittaa siten, että uusia prosessisäännöksiä saadaan soveltaa myös niihin kiinteistötoimituksiin, jotka ovat vireillä uuden lain voimaan tullessa. Tämä on tärkeää erityisesti, jotta samanaikaisesti ei jouduta ylläpitämään kahta rinnakkaista toimitusmenettelyn sähköistä järjestelmää.

Kiinteistönmuodostamislain 28 §:n 3 momentissa säädetään *kiinnityksistä vapauttamispäätöksen* tekemisestä vahingottomuusharkinnan perusteella. Laissa säädetään, että sanottu vapauttamispäätös voidaan merkitä lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin vasta, kun päätös on lainvoimainen. Maanmittauslaitoksen keskushallinto toteaa tähän, että toisaalta sanottua vahingottomuusharkintapäätöstä ei nykyisinkään lainkaan merkitä kiinteistörekisteriin. Toisaalta puolestaan lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin yleisesti merkitään lainhuuto- ja kiinnityspäätökset jo sillä hetkellä, kun päätökset tehdään, ilman että päätöksillä olisi lainvoima. Lain sääntely ei tältä osin ole johdonmukainen. KML 28 §:n 3 momentin sääntelyä tulisi tarkistaa, jotta kiinteistön muodostaminen varsinkin yhdistettynä lohkomisissa tai siirtolohkomisissa ei mutkistu ja ilman järkevää syytä viivästy.

KML 178 §:n 2 momenttia tulisi tarkistaa siten, että *toimitushakemuksesta luopuminen* ei enää olisi mahdollista toimituksen lopettamisen jälkeen. Kiinteistörekisteriin merkityn toimituksen toimitushakemuksen peruuttaminen niin myöhäisessä vaiheessa esim. maaoikeuden määräämän ”hakijan mielestä liian korkean vesijätön lunastushinnan takia” ei ole menettelyllisesti tarkoituksenmukaista. Hakijan, kuten vesijätön lunastajan, oikeusturvan toteutuminenkaan ei näin myöhäistä toimitushakemuksen peruuttamisoikeutta

3.7.2020

MML 13169/00 00 00/2020

tue. Kiinteistötoimitusmaksu tulee joka tapauksessa määrättäväksi näin pitkälle viedyissä, rekisteriin merkityissä ja lopuksi kuitenkin peruutetuissa toimituksissa.

Ehdotetussa KML 91 §:n 1 momentissa säännellään uusjaon jakosuunnitelmassa osoitettujen *kiinteistöjen merkitsemisestä kiinteistörekisteriin* vastaisuudessa *viivytyksettä*. Johdonmukaista tällöin olisi lisäksi säätää esim. KML 54 §:ssä, että halkomisen jakosuunnitelman saatua lainvoiman uudet kiinteistöt on vastaisuudessa merkittävä kiinteistörekisteriin viivytyksettä. (ks. esim. sivut 44 ja 45 hallituksen esityksen luonnoksessa) Kiinteistörekisterimerkintöjen viivytyksettömyys tulisi loogisuuden vuoksi sisällyttää lisäksi ehdotettuun KML 144 §:n muutokseen. Yhteisalueen jaoissa ei muodostu uusia kiinteistöjä, jolloin merkinnät esim. pinta-alan lisäyksistä tulevat alueen osakaskiinteistöjen kohdalle kiinteistörekisteriin. Perustelujen sivulla 45 mainitaan myös sääntelyjen sisältöjen samanlaisuus KML 54, 91 ja 144 §:ssä vastaisuudessa.

KML 88 §:n 3 momentissa on säännös korvausehdotuksesta jakosuunnitelman yhteydessä uusjaossa. KML 54 §:ään halkomisesta tulisi saada vastaava sääntely korvausehdotuksesta vain, jos sellaisen laatiminen ei viivästyttä kohtuuttomasti halkomisen jakosuunnitelman esittämistä.

Lunastuslain 51 §:n tarpeellisuutta tulee harkita. Lisäksi lunastuslakia uudistettaessa vastaisuudessa on selvitettävä lain 52 §:n tarpeellisuutta lunastuskorvausten maksamisesta. Erityisesti Maanmittauslaitokselle jäänyt velvoite yksityiskohtaisesti tarkistaa kuiteista lunastuskorvausten tosiasiallinen maksu kullekin luovuttajakiinteistölle olisi otettava hyvin kriittiseen tarkasteluun. Korvausten maksamisen varmistaminen maanomistajille on tehtävissä nykyaikaisemmin keinoin kuin on aikoinaan säädetty 1.1.1978 voimaan tulleessa lunastuslaissa, 603/1977. Esimerkkinä tästä on kaivoslaki, 621/2011, jonka rekisteröimismenettelyä ilman korvausten maksamisen tarkistusta Maanmittauslaitoksessa on perin pohjin tarkasteltu sanotun lain 93 §:n muutosehdotuksen perusteluissa sivulla 62. Ratalaki ja ns. maantielaki ovat kaivoslakia vastaavia, mitä tulee lunastuskorvausten maksamiseen.

Kun KML:ssa ja KRL:ssa on säädetty kolmiulotteisista kiinteistöistä 1.8.2018 lukien, KML 2 §:n 1 kohdassa oleva kiinteistön ulottuvuuden määritelmä ei ole täsmällinen ja täysin osuva, kun otetaan huomioon esim. maan pinnan yläpuolella olevan omistusyksikön tosiasiallinen olemus omistusoikeuden ja sen ulottuvuuden kohteena.

Sivulla 61 on käsitelty kaivostoimituksessa tapahtuvan kaivoslupa- ja valtioneuvoston kaivosaluelunastuslupa- perustuvaa käyttöoikeuden lunastusta. Kaivosyhtiö voi hankkia kaivosalueen omistusoikeuksin vapaaehtoisilla kaupoilla, joiden perusteella kirjataan hakemuksesta lainhuudot sanotulle yhtiölle sekä tehdään tarvittaessa lohkomiset. Kaivostoimituksessa puolestaan kaivosyhtiö saa kaivoslain 20 §:ssä tarkoitetun käyttöoikeuden

3.7.2020

MML 13169/00 00 00/2020

toisen omistamaan kiinteistöön täyttä korvausta vastaan pakkotoimena. Maanmittauslaitos toteaa, että edellä selostetuilta osin yleiselostus kaivoslain sisällöstä on ehdotetun kaivoslain 77 §:n muutoksen yksityiskohtaisissa perusteluissa kohdassa 1.2 sivulla 61 hiukan epätasällinen ottaen lisäksi huomioon, mitä kaivoslain 84 §:ssä säädetään kaivostoimituksesta. Kaivosyhtiön veloitteesta puolestaan lunastaa omistusoikeus kiinteistöön erilliseksi lunastusyksiköksi säännellään erikseen 86 §:ssä.

Perustelujen sivulla 12 ensimmäisessä kappaleessa kirjoitetaan jakolain (604/1951) aikaisesta termistä ”jakoehdotus”, kun KML:ssa säädetään johdonmukaisesti jakosuunnitelmasta. Sivulla 20 kirjoitetaan Väestörekisterikeskuksesta, kun viraston nimi on maistraattien tultua liitetyksi samaan virastoon muuttunut Digi- ja väestötietovirastoksi (DVV:ksi). Esimerkiksi sivun 34 alakappaleessa kirjoitetaan ”kiinteistönmuodostuksesta”, kun lain virallinen nimi on kiinteistönmuodostamislaki. Muiden ohella sivuilla 35, 53, 55 tai 63 käytettyä sanaa ”jatkossa” parempana pidetään lainkirjoitusoppaissa sanaa *vastaisuudessa*. ”Ei myöskään” -konstruktio voidaan korvata sanonnalla *ei liioin*. (esim. sivu 53) Sivulla 39 tulisi yhdenvertaisuusperiaatetta myötäillen kirjoittaa mieluummin yhden henkilön toimitusmenettelystä eikä ”yhden miehen toimitusmallista”. Perustelujen sivulla 60 KML 277 §:n yksityiskohtaisten perustelujen viimeisessä kappaleessa on kirjoitusvirhe. Kappaleen toisessa sanassa lainvoimaa on luonnoksessa ylimääräinen n-kirjain. Perustelujen sivulla 70 LunL 72 a §:ään liittyen viimeisessä kappaleessa oleva sana ”kohdisti” tulisi olla *kohdistu*. Sivulla 76 ns. maantielain 86 §:n muutoksen perustelujen 2 kappaleen keskellä on kirjoitusvirhe sanassa kiinteistörekisteriin. Sivulla 61 §:n 290 a perustelujen 4. kappaleessa 1 rivillä on erehdyksessä kaksi sanaa jäänyt yhteen kirjoitetuiksi.

Laeista maakaaren pykälät on kirjoitettu esitykseen yleisestä kirjoitustavasta poikkeavasti ”MK 11:4 §”, kun oikea kirjoitustapa (esim. oikeudenkäymiskaaren OK 31:7:n tai rikoslain RL tavoin) on joko MK 11:4 tai pidemmin maakaaren 11 luvun 4 § (ks. esim. sivut 13 ja 14 tai 34, 35 ja 83). Sivulla 47 yläreunassa on ulosottokaaren lainkohta ”3:38 §” kirjoitettu vieraalla tavalla, kun tarkoitetaan UK 3:38:ää. Vastaavasti ”KML 22:271 §” ei ole käytössä oleva tapa viitata KML 271 §:ään sanotun lain 22 luvussa.

Ns. enklaavilain, 1576/2019, menettelyjen ideana on vastata kuntarakennelain, 1698/2009, menettelyjä. Ns. enklaavipäätösten rekisteriin merkitseminen jo erillistä päätöstä tehtäessä tulisi ottaa lain valmistelussa harkintaan. Lainhuudatusratkaisuja vastaava sääntely enklaavipäätösten tekemisestä suoraan kiinteistörekisterimerkinnällä olisi toinen vaihtoehto.

3.7.2020

MML 13169/00 00 00/2020

Maanmittauslaitoksen keskushallinto joka tapauksessa kannattaa tehtyä luonnosta hallituksen esitykseksi, joskin edellä esitetyin muutosehdotuksin.

Pääjohtaja

Allekirjoitettu sähköisesti
Arvo Kokkonen

Maanmittausneuvos

Allekirjoitettu sähköisesti
Markku Markkula